

Nar Taşından

– Oya GEDİK · 23 Ekim 2010

Nar çiçekleridir,can çiçekleridir
Çocuklar annelerinin
Doğarlar tomurcuk dudaklar
Çiçeklenirler gün be gün
Kelebek dokunuşlarıyla koklar
Anneler...

Büyürler genler ağır basar
İklimler gibi değişirirler
Donarsın Sibiryaya soğuklarında
Gözlerin üşür,kalbin sızlar
Ben mi büyüttüm
Ben mi sevdim
Ben mi uykularımı unuttum
Çocuklarımız büyümüşlerdi,var olmuşlardı
Kendi kendilerine
Filezof olursun hayatın kitabında
Ah bu yaşadıklarım masal dı masal
Der anneler
Sırtına yüklediği heybesinde
Yılları taşır ağır ağır
Üşüyordur ruhu
Seyyah olur kaleminle
Yirmidokuz harf çocuklarıdır artık
Soğuk iklimlerden sonra
Yüreği sızlar kar çiçekleri gibi
Sevgisi asla paslanmaz annelerin
Hep sever hep sevecektir

Nar bahçelerinde gezer durur
Kızıl nar goncalarına baka baka
Ve bir gün
Uzak ülkede yaşayan arkadaşından
Nar taşından kolye alır
Öyle sevmiştir ki ;

Nar taneleri boynunda
Tenine deđdikçe
Çocuklarının seslerini tek tek duyar!

Oya Gedik

Galata kulesi/2005